

הטובים, ובאותה שעה מפסיקים יוצאים להתרבע בזמנים הטובים, אז הרקיע חזר ונכנס בינם, ומחזירם לאחור.

בא שמע, אמר רבי אלעזר, המים הלו ש הם לחתונות קעולם ולתקון הבריות, איך יקראו? אמר רבי ברקיה, המים אשר מעל השמיים, שהם מים טובים. רבי חייא בר בא היה הולך בפרק זהה מחזק השם, והיה צמא לשותה מים. פגע באותו מדרב ומץא אילן אחד. ישב פרחתו. עד שהרים עיניו, ראה מעין מים קטן. שמח לשותה מהם. שתה מן המים והיו מרים. אמר לשמשו, הינו טעם של רבי אלעזר, שאמר רבי אלעזר, אין לך בעולם שאין שם תמצית מהותו סילון של גיהנם, פרט הארץ ישראל, ולא מלא שותמים כל העולם מאומה תמצית של הארץ ישראל, לא יכולים לשותה מהם.

אמר רבי הונא, הרקיע הנה שפטוב ויעש אלהים את הרקיע, הוא הרקיע הידוע למעלה של ראייה החיות, שפטוב (חווקאל) ורמות על ראייה חמיה רקיע בעין בקרח הנורא.

אמר רבי יצחק, החיות הלו, חמיה כתוב אחת, ומה נאמר ראייה? אמר רבי הונא, יש חמיה אחת גודלה, ושולטת על כל שר.ar מיות הקדש, ויזיה גודלים רבים. להראים של זיווים רבים, ואנו בוריב ראייה חמיה, וזהי חמיה שראה יחזקאל במראה הנבואה. ואם פעלה על דעתך שהיא חמיה, בא שמע, בטוב (שם) וארא חמיה וגוו, ראה את זו וראאת את חמיה.

הרקיע הנה, מה הוא בא? אמר רבינו, ובין המלאכים הקדושים

בימים הטובים, אז הרקיע חזר ונכנס בינם, ומחזירם לאחור.

זה שמע, אמר רבי אלעזר, הגוי מילא דאינון לח"י עולם, וلتיקוניהם דבריהם, הימאים יתקרzon. אמר רבי ברקיה, המים אשר מעל השמיים, דאינון מילא טבין.

ר' חייא בר אבא, הוה איזיל באורה, ולאה מתקיפותא דשמישא, והוה צחי למשתי מילא. פגע בההוא מדברא, ואשכח חד אילנא, יתיב תחותיה, עד דזקיף עינוהי, חמא חד מעיננא דמילא דקיק. חדי למשתי מבהון. שטי מילא, והו מירין, אמר לשמשיה, הינו טעמא דר' אלעזר, דאמר רבי אלעזר, לית לך בעולם, דלית פמן תמציתא מההוא סילונה דגיהנם, בר ארעה דישראל. ואלמלא דשtan כל עולם מההוא תמציתא דארעה דישראל, לא יכילי למשתי מניהו.

אמר רבי הונא, הא רקיע דכתיב ויעש אלהים את הרקיע, הוא הרקיע הידוע למעלה של ראשיה החיות. דכתיב (חווקאל א כב) ורמות על ראשיה חמיה רקיע בעין בקרח הנורא.

אמר רבי יצחק, הא חמיה כתיב חדא, אית לפה נאמר ראשיה. אמר רבי הונא, חייה כתיב חדא, חייה חד רבא, ושליטא על כל שאר חיותא קדישא, ויזיה רברבין סגיאין. לייה רישין דזיווא סגיאין, וכדין כתיב ראשיה חמיה. ורק היא חמיה, דחמא יחזקאל בחייב נבואה. ואיסלקא דעתך דהיא חמיה. פא שמע, כתיב (שם א ט) וארא חמיה וגוו, חמא הא, וחמא חמיה.

האי רקיע למאי אתה. אמר רבי חזקה, לאפרsha בין מלאכין קדישין דמתהות רבוי חזקה, להפריד בין הפלאכין הקדושים שפתחת הרקיע ההוא, ובין המלאכים הקדושים